DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU

Gdańsk, 28 lutego 1959 | Nr 1 | Poz. 1—6

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz.:

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

Komunikaty:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

1

UCHWAŁA Nr 30/VII/58

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 18 grudnia 1958 r.

w sprawie zatwierdzenia programu rozwoju rolnictwa na terenie województwa gdańskiego w latach 1959—1965 oraz ustalenia wytycznych dla jego realizacji.

Wojewódzka Rada Narodowa na sesji w dniu 18 grudnia 1958 r. po zapoznaniu się z materiałami o sytuacji i perspektywach rozwojowych rolnictwa, wysłuchaniu referatu Prezydium oraz koreferatu Komisji Rolnictwa i Leśnictwa a nadto po przeprowadzeniu dyskusji stwierdza, że w wyniku realizacji polityki rolnej opartej na wytycznych KC PZPR i NK ZSL ze stycznia 1957 r. oraz realizacji uchwały Nr 2/XVII/57 Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 7 lutego 1957 roku nastąpiły pozytywne zmiany społeczno-gospodarcze na terenie wsi gdańskiej.

Przede wszystkim nastąpiła aktywizacja produkcyjna wsi oparta na materialnym zainteresowaniu chłopa produkcją, co znalazło swój wyraz w tendencji do zwiększenia i uporządkowania własnych gospodarstw rolnych, inwestowaniu zarówno na cele budownictwa jak też na zakup inwentarza i narzędzi gospodarczych oraz podnoszeniu produkcji rolnej. Jednocześnie nastąpił ożywiony rozwój samorządu chłopskiego i dalszy postęp demokratyzacji wsi.

W spółdzielniach produkcyjnych nastąpił wzrost produkcji rolnej i majątku spółdzielczego, oraz wzmocnienie samorządu spółdzielczego i wzrost wśród członków poczucia odpowiedzialności za całość gospodarki spółdzielczej. Większość spółdzielni produkcyjnych województwa gdańskiego dowiodła wynikami produkcyjnymi i organizacją produkcji wyższość gospodarki zespołowej nad gospodarką indywidualną.

Zasady nowej polityki rolnej wprowadzone w Państwowych Gospodarstwach Rolnych dają dobre rezultaty produkcyjne i ekonomiczne. Dzięki zaś wprowadzeniu samorządu robotniczego i przejściu gospodarstw na rozrachunek gospodarczy oraz na skutek poprawy struktury i organizacji gospodarstw deficyty Państwowych Gospodarstw Rolnych województwa gdańskiego zostały już poważnie zmniejszone.

Nastąpiły także poważne zmiany w systemie zarządzania rolnictwem przy czym dużą część zadań administracji rolnej przejęły na siebie samorządne organizacje chłopskie. Obok tych niewątpliwie pozytywnych osiągnięć, występuje cały szereg zjawisk hamujących rozwój rolnictwa. Przede wszystkim nie wykorzystuje się milionowych rezerw produkcyjnych, w związku z czym w dalszym ciągu rolnictwo nasze pracuje w zbyt powolnym tempie nie nadążając za wzrastającymi potrzebami konsumpcyjnymi ludności i rozwojem przemysłu. Nadal uwydatnia się duża dysproporcja między życiem kulturalnym na wsi a w mieście.

Kierując się potrzebą przyspieszenia rozwoju rolnictwa w województwie gdańskim, Wojewódzka Rada Narodowa w oparciu o analizę stanu rolnictwa i w uwzględnieniu wniosków zgłoszonych podczas dyskusji — z a t w i e r d z a przedstawiony przez Prezydium program rozwoju rolnictwa na terenie województwa gdańskiego w latach 1959—1965 r. oraz ustala następujące wytyczne dla stworzenia podstaw do realizacji tego programu:

I. Urządzenia rolne

1. W zakresie urządzeń rolnych zobowiązuje się:
   1. **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:** przeprowadzenia w terminie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1962 roku prac z zakresu uporządkowania własności gospodarstw rolnych na terenie województwa gdańskiego, a w szczególności do przeprowadzenia pomiarów, aktualizacji wymiany gruntów i klasyfikacji gleboznawczej.

      Wykonanie powyższych czynności winno być przeprowadzone w następującej kolejności:
      w pierwszym etapie powiaty Lębork, Sztum i Kwidzyń i zakończenie prac w powiecie Pruszcz Gdański, w drugim etapie — powiaty Tczew, Starogard

Gdański, Puck i Wejherowo, a w trzecim etapie — powiaty Kościerzyna i Kartuzy.

2. **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:**

a) przeanalizowania działalności państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw geodezyjnych pod kątem widzenia maksymalnego wykorzystania ich mocy produkcyjnej do prac w zakresie urządzeń rolnych.

b) zrewidowania dotychczasowych stref ekonomicznych w rolnictwie i poczynienia w tym zakresie zmian — zgodnie z warunkami ekonomicznymi i przyrodniczymi poszczególnych obszarów.

3. **Wydział Rolnictwa i Leśnictwa oraz Wydział Architektury i Nadzoru Budownictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do skoordynowanego i łącznego prowadzenia prac urządzeniowo-rolnych i opracowania planów w zakresie lokalizacji zabudowy wsi, tak aby jak najbardziej oszczędnie i racjonalnie zużytkowana była geodezyjna moc produkcyjna niezbędna dla tych celów.

4. **Prezydia Powiatowych Rad Narodowych** do przeanalizowania dotychczasowego zaszeregowania służby geodezyjno-urządzeniowej i takiego ustawienia funduszu płac dla tej służby, aby wysokość poborów mobilizowała i zachęcała pracowników tej służby do pracy.

5. **Prezydia Rad Narodowych** (wszystkich stopni) do:

a) przyjścia z pomocą służbie rolnej w uzyskaniu przez nią mieszkań w drodze przydzielania mieszkań bądź też przydzielania działek budowlanych i udzielania kredytów na budownictwo spółdzielcze lub indywidualne oraz zabezpieczenia kwater dla delegowanej w teren służby geodezyjno-klasyfikacyjnej,

b) traktowania prac urządzeniowo-rolnych jako spraw pierwszoplanowych.

II. POLITYKA INWESTYCYJNA

A. BUDOWNICTWO

1. Z uwagi na niedostateczny stan zagospodarowania przestrzennego województwa gdańskiego, Wojewódzka Rada Narodowa z o b o w i ą z u j e Prezydium do rozpatrzenia możliwości:

a) powołania dodatkowego zespołu fachowego dla opracowania w okresie dwuletnim t.j. do dnia 1 stycznia 1961 r. planu regionalnego (o pełnej problematyce), obejmującego obszar powiatów kaszubskich,

b) doprowadzenia rozpoczętych opracowań regionalnych Żuław i Doliny Łeby — w terminie najpóźniej do dnia 1 stycznia 1960 r. — do formy programów lokalnych,

c) rozpoczęcia z dniem 1 stycznia 1960 r. prac nad planami regionalnymi pozostałych obszarów województwa gdańskiego,

d) zsynchronizowania planów wymienionych w punktach a, b i c, z równolegle przebiegającymi pracami Wojewódzkiej Pracowni Urbanistycznej w zakresie planów ogólnych i szczegółowych osiedli, a ponadto zabezpieczenia odpowiedniej rezerwy terenowej dla uwzględnienia przyszłościowych potrzeb w zakresie urządzeń społeczno-kulturalnych, usługowych a także w zakresie potrzeb budownictwa mieszkaniowego.

2. W związku z palącymi potrzebami budownictwa gospodarczego i mieszkalnego oraz potrzebą dokonywania kapitalnych remontów na skutek dekapitalizacji budynków na wsiach województwa gdańskiego **zobowiązuje się:**

a) **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** — z uwagi na zniszczenie powojenne i postępujący w szybkim tempie proces dekapitalizacji budynków we wsiach województwa gdańskiego, których potrzeby w tym zakresie sięgają szacunkowo około 140 milionów rocznie — do wystąpienia do władz centralnych z wnioskiem o wydatne zwiększenie kredytów długoterminowych na budownictwo wiejskie, przy czym należy we wniosku tym uzasadnić potrzebę przedłużenia spłaty kredytów dla gospodarstw nowoutworzonych — na okres 40 lat.

b) **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** — do zwiększenia nadzoru policyjno-budowlanego na terenie poszczególnych powiatów oraz do dopilnowania, aby służba architektoniczno-budowlana stosowała w całej rozciągłości sankcje karno-administracyjne za wykroczenia w zakresie prawa budowlanego — w celu zapobieżenia tą drogą szybko postępującej dewastacji i dekapitalizacji budynków na wsi.

c) **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** — do przeanalizowania potrzeb oraz możliwości budowy przenośnych kolejek wąskotorowych na Żuławach dla przewozu produktów rolnych w okresie jesiennym.

d) **Prezydia Powiatowych Rad Narodowych** — do wzmocnienia w granicach posiadanych etatów i funduszu płac — pod względem ilości etatów, klasyfikacji zawodowych i uposażenia, składów osobowych wydziałów architektury i budownictwa na szczeblu powiatowym — w celu zabezpieczenia przez to odpowiednich warunków do samodzielnego wykonywania z początkiem 1959 roku najniezbędniejszych i najpilniejszych opracowań planistycznych dla własnego terenu a także w celu zagwarantowania właściwej pomocy technicznej i instruktażowej dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego na wsi.

Prezydium zaś Wojewódzkiej Rady Narodowej rozważy możliwości skoncenrowania służby budownictwa wiejskiego na szczeblu wojewódzkim w jednym wydziale.

e) **Wojewódzkie Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego** do opracowania w większym aniżeli dotychczas zakresie dokumentacji powtarzalnej dla wsi gdańskiej dla różnego rodzaju i wielkości gospodarstw chłopskich, z przystosowaniem do poszczególnych rejonów produkcyjnych i wykorzystaniem materiałów miejscowych.

f) **Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego** do zwiększenia i spopularyzowania na wsi asortymentów wypożyczanego sprzętu do produkcji materiałów budowlanych.

Ponadto Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego winno rozpatrzyć zagadnienie budowy typowych zagród wiejskich z gotowych elementów, prefabrykowanych — w drodze zorganizowania bazy prefabrykacji i ekip montażowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasady, aby budownictwo było jaknajtańsze.

3. **Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni oraz terenowe przedsiębiorstwa materiałów budowlanych** do otoczenia troskliwą opieką chłopskich zespołów do produkcji materiałów budowlanych.

Związek zaś kół i organizacji rolniczych winien podjąć w ciągu najbliższego roku i w latach następnych zdecydowane wysiłki w kierunku zwiększenia stanu ilościowego chłopskich zespołów do produkcji materiałów budowlanych i w kierunku ugruntowania zespołów istniejących, organizowania form zespołowego działania chłopów w zakresie odbudowy, przebudowy lub zabudowy nowych osiedli wiejskich, uzbrajania osiedli w sieć zewnętrzną wodociągowo-kanalizacyjną, elektryczną i drogową, oraz wyposażenia osiedli w niezbędne obiekty kulturalno-społeczne.

B. ELEKTRYFIKACJA

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że obecne tempo elektryfikacji rolnictwa na terenie województwa gdańskiego jest słabe. Plan elektryfikacji na poszczególne lata w okresie od 1955 do 1960 roku nie ulega większym zmianom i na każdy rok przybywa średnio około 1 proc. elektryfikowanych wsi. Rocznie w elektryfikacji znajduje się około 35 jednostek (wraz z PGR-ami) i około 500 standartów.

W celu zwiększenia tempa elektryfikacji w ramach planu oraz w związku z dużym nasileniem inicjatywy społecznej w zakresie elektryfikacji wsi, **Wojewódzka Rada Narodowa postanawia zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:**

1) wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa z wnioskiem o zwiększenie parametrów elektryfikacyjnych dla zwiększenia przez to możliwości przeprowadzania szybciej elektryfikacji wsi gdańskiej.

Dla realizacji tak zwiększonego planu należy odpowiednio zwiększyć fundusz inwestycyjny, dostosowując go do limitu sieciowego i ilości standartów,

2) dokonania szczegółowego rozeznania miejscowości dotychczas jeszcze nie zelektryfikowanych (w formie założeń) z uwzględnieniem orientacyjnych kosztów elektryfikacyjnych dla poszczególnych wsi. Pozwoli to na określenie wysokości sum, na które rolnicy będą zakładali docelowe książeczki oszczędnościowe.

Ponadto Wojewódzka Rada Narodowa ustala jako zasadę, że w poszczególnych latach pierwszeństwo wła-

czenia do planu elektryfikacji winny mieć te miejscowości, których mieszkajcy wykażą się pełną sumą na pokrycie kosztów elektryfikacji.

C. **MELIORACJA**

W zakresie melioracji **Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje:**

1. **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:**
   a) wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa o przydział niezbędnych mechanizmów, pochodzących z importu, do czyszczenia rowów melioracyjnych na Żuławach, a przede wszystkim koparek typu „Orienstein" dla czyszczenia kanałów szerokości 1,5 do 4 m.
   b) wygospodarowania w budżecie Wojewódzkiej Rady Narodowej na rok 1959 w ramach sum przeznaczonych na inwestycje — 5,5 miliona złotych na melioracje oraz do wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa z wnioskiem o dalsze dolimitowanie inwestycji melioracyjnych,
   c) rozpatrzenia możliwości i uzyskania zgody Ministerstwa Rolnictwa na wprowadzenie niezbędnych, grodzeń głównych kanałów melioracyjnych jako składnika dokumentacji technicznej z tym, że wykonywanie tych grodzeń następowałoby z kredytów inwestycyjnych pochodzących z dotacji Skarbu Państwa.
   Ponadto melioracje szczegółowe należy zdaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej przeprowadzać jedynie tam, gdzie użytkownik zobowiązuje się do procentowego udziału w kosztach związanych z grodzeniem łąk i pastwisk — zgodnie z zasadami ustawy o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa oraz rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa do tej ustawy.
   d) wystąpienia do Ministerstwa Żeglugi i Gospodarki Wodnej z wnioskiem o przyspieszenie robót regulujących w ujściu Wisły, tak aby prace te zostały zakończone do roku 1960, oraz do zwiększenia ilości lodołamaczy na Wiśle,
   e) wystąpienia do władz centralnych z wnioskiem o zwiększenie puli materiałowej na grodzenie rowów melioracyjnych, a przede wszystkim drutu i żelaza zbrojeniowego w ilości potrzebnej do wyprodukowania rocznie około 40 tysięcy słupków betonowych.
2. **Wojewódzki Zarząd Materiałów Budowlanych** do przystąpienia do produkcji drenów ceramicznych w ilości około 2,5 miliona sztuk rocznie z możliwością zwiększenia produkcji w miarę potrzeb także w latach następnych — w celu zabezpieczenia przez to wykonawstwa planu robót drenarskich na gruntach ornych w roku 1959 r. i w latach następnych.

D. **MECHANIZACJA**

W zakresie przyspieszenia mechanizacji robót w gospodarstwach rolnych Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne:

1) uwzględnienie w planach inwesycyjnych konieczności modernizacji parku maszynowego pod kątem dostosowania go do nowych warunków pracy.
   W planach tych w pierwszym rzędzie uwzględnić należy dostawy maszyn przystosowanych do pracy na glebach żuławskich oraz do kompleksowej uprawy łąk (Moście Błota, Dolina Łeby) a w oparciu o nowy sprzęt dokonać należy przytym prawidłowej lokalizacji parku traktorowo-maszynowego Państwowych Ośrodków Maszynowych województwa gdańskiego — zgodnie z potrzebami produkcyjnymi rolnictwa.
2) aby Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zwołało naradę przedstawicieli przemysłu kluczowego z terenu województwa gdańskiego z udziałem przedstawicieli handlu i rolnictwa, celem przedyskutowania potrzeb i możliwości uruchomienia dodatkowej produkcji dla potrzeb rolnictwa,
3) aby Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Gdańskie Przedsiębiorstwo Handlu Sprzętem Rolniczym przeanalizowały potrzeby wsi w zakresie zaopatrzenia w maszyny i narzędzia rolnicze, jak i części zamienne i zapewniły możliwość nabycia tych artykułów w wolnej sprzedaży.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza przy tym, że potrzeby wsi w zakresie budownictwa, elektryfikacji, melioracji oraz mechanizacji prac rolnych są głównym warunkiem wzrostu produkcji.

Potrzeby gdańskiej wsi w tym zakresie są ogromne i z tych względów nie mogą być one pokryte w całości ze środków państwowych.

Konieczne jest przeto — zdaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej — uruchomienie dla tych celów własnych środków chłopskich tak finansowych jak też materiałowych, do czego konieczne jest najszersze organizowanie zbiorowego, społecznego wysiłku wsi.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się w związku z tym do wszystkich chłopów z apelem by energicznie przystąpili do organizowania w tym zakresie wszelkiego typu zespołowych oraz indywidualnych form działania dla akumulowania i inwestowania własnych środków finansowych.

III. **Produkcja rolna**

W zakresie rozwoju produkcji rolnej Wojewódzka Rada Narodowa uważa za słuszne przedstawione w projekcie rejonizacji kierunki rozwoju produkcji rolnej z tym, że **zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do szczegółowego rozpracowania wskaźników rozwoju tej produkcji przy wzięciu pod uwagę wytycznych Plenum KC PZPR oraz uchwał Powiatowych Rad Narodowych w tym przedmiocie.

Ponadto Wojewódzka Rada Narodowa, wychodząc z założenia że:

a) istotne znaczenie w walce o podniesienie produkcji rolnej spełnia sprężysta organizacja zaopatrzenia rolnictwa w artykuły mu potrzebne oraz należyta organizacja skupu płodów rolnych prowadzona przez pion CRS-u,
b) braki występujące w tym przedmiocie mają swe źródło w niedostatecznym wyposażeniu technicznym GS-ów (brak magazynów, chłodni, przetwórni itp.),
   popiera w pełni wniosek Zarządu Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" o uzyskanie w okresie do 1965 r. długoterminowych kredytów w wysokości około 150 milionów złotych na budowę i rozbudowę obiektów o takim przeznaczeniu.

A. **Produkcja roślinna**

W zakresie rozwoju produkcji roślinnej Wojewódzka Rada Narodowa:

1. Stoi na stanowisku, że na terenie województwa gdańskiego należy ograniczać udział upraw kłosowych w strukturze zasiewów przy jednoczesnym wzroście upraw przemysłowych i pastewnych.
2. **Zobowiązuje Prezydium do:**
   a) wystąpienia z wnioskiem do Ministerstwa Przemysłu spożywczego i Skupu o zwolnienie z obowiązkowych dostaw na terenie Ziem Odzyskanych tych areałów, które będą obsiewane roślinami motylkowymi na przyoranie,
   b) przeorganizowania i zaaktywizowania komisji do spraw nawozów przy Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz do spowodowania aby takie komisje utworzone zostały również przy Wydziałach Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych, do zadań których należeć będzie nie tylko okresowe omawianie spraw rozprowadzenia nawozów sztucznych ale także, systematyczne oddziaływanie — przy pomocy dostępnych środków — na producenta w kierunku wytworzenia gospodarczego nawyku racjonalnego stosowania nawozów sztucznych,
   c) zwrócenia uwagi na niszczące działanie erozji gleb w powiatach kaszubskich i na zmiany w mikroklimacie Żuław, oraz do wyasygnowania niezbędnych sum na akcję masowego zadrzewiania zarówno części nizinnej jak i wyżynnej województwa gdańskiego.
   Do akcji w tym zakresie należy wciągnąć wszystkie organizacje zawodowe i masowe organizacje społeczne istniejące na terenie województwa gdańskiego,
   d) opracowania form pomocy dla rozwoju ogrodnictwa w województwie gdańskim, gdyż dotychczasowe środki finansowe i materiałowe przeznaczone dla gospodarstw warzywniczo-ogrodniczych są zadaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej niewystarczające,
   e) ustalenia rejonów zamkniętych dla produkcji sadzeniaków kwalifikowanych na eksport oraz na potrzeby krajowe i własne województwa gdańskiego.
3. **Zobowiązuje się Centralę Nasienną do podjęcia wysiłków nad zwiększeniem w okresie najbliższych lat upraw roślin pastewnych**, a szczególnie motylkowych gruboziarnistych i drobnoziarnistych, w celu zabezpieczenia rynku w wystarczającą ilość nasion tych roślin,

4. **Zobowiązuje się Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych** województwa gdańskiego do ścisłego przestrzegania przepisów prawnych w zakresie prowadzenia walki z chwastami i szkodnikami roślin oraz do rygorystycznego stosowania sankcji karnych w stosunku do osób winnych nieprzestrzegania tych przepisów.
5. W zakresie ochrony roślin i sadów Wojewódzka Rada Narodowa **zobowiązuje Prezydia Gromadzkich Rad Narodowych** — do sprawowania należytej opieki nad aparaturą dla ochrony roślin, a szczególnie nad aparaturą ciężką wymagającą odpowiednich pomieszczeń,
6. **Wzywa się Związek Ogrodniczy, Spółdzielczość Ogrodniczą i Koła Rolnicze** — do rozwinięcia szerokiej akcji ochrony sadów przez:
   — współdziałanie ze służbą kwarantanny i ochrony roślin w instruktażu i organizowaniu pokazów,
   — organizowanie drużyn ochrony roślin, szczególnie w większych rejonach sadowniczych,
7. **Zobowiązuje się Gminne Spółdzielnie „Samopomocy Chłopskiej”** do pełnego zaopatrzenia wsi w środki chemiczne do walki ze szkodnikami i pasożytami roślin.

B. PRODUKCJA ZWIERZĘCA

1. Hodowla bydła

W celu zabezpieczenia hodowli bydła rogatego o planowanej strukturze i rozprowadzenia materiału żeńskiego bydła rogatego, odznaczającego się wysoką wartością handlową, na tereny słabsze w tym zakresie, oraz w celu zabezpieczenia pełnego wykorzystania terenowych możliwości produkowania materiału hodowlanego

zobowiązuje się:

a) **Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do przeprowadzenia przetargów materiału żeńskiego systemem licytacyjnym,

b) **Związek Kół i Organizacji Rolniczych** województwa gdańskiego do tworzenia w powiatach mniej zaawansowanych w hodowli gniazd hodowlanych, grupujących nabyty materiał dla umożliwienia w ten sposób dalszego poszerzenia hodowli,

c) **Gdańskie Przedsiębiorstwo Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi** do spopularyzowania aukcji jałówek także poza teren województwa gdańskiego, tak aby ewentualne nadwyżki materiału hodowlanego zostały od hodowców w całości zakupione,

d) **Wojewódzki Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych** do zorganizowania w ciągu 1959 roku conajmniej jednej obory, która uzyskałaby warunki do uznania jej za zarodową a przynajmniej za reprodukcyjną.

2. Hodowla trzody chlewnej

W zakresie hodowli trzody chlewnej ustala się następujące zasady:

a) dla ujednolicenia i wyrównania poziomu pogłowia trzody chlewnej typu bekonowego należy w rejonach przewidzianych dla produkcji bekonów — wprowadzić zaostrzoną selekcję oraz otoczyć specjalnie fachową opieką punkty kopulacyjne i chlewnie produkujące materiał wyjściowy,

b) w terenach wyjściowych bekonów — okręgowe spółdzielnie mleczarskie winny zapewnić dostawcom zwrot mleka chudego, maślanki względnie odpowiedniej jakości serwatki dla potrzeb hodowli trzody chlewnej,

c) dążyć należy do obniżenia przeciętnej wagi ubojowej żywca wieprzowego zgodnie z potrzebami rynku krajowego i rynków zagranicznych — przez racjonalne żywienie, które spowoduje skrócenie okresu tuczu i tym samym przyspieszy rotację,

d) dla zabezpieczenia odpowiedniej ilości materiału hodowlanego do tuczu nie należy zwiększać ilości macior, ale dążyć do odchowywania większej ilości prosiąt od jednej maciory,

e) w celu oparcia selekcji nie tylko o ocenę pokrojową, ale również o wycenę dla potrzeb rzeźnych należy przyspieszyć organizację i budowę stacji kontroli użytkowości rzeźnej trzody chlewnej,

f) z uwagi na konieczność poprawienia jakości produkowanych bekonów niezbędnym jest stosowanie znacznejszego niż dotąd zróżniczkowania cen pomiędzy pierwszą klasą bekonową a klasami niższymi, Tak zróżniczkowane ceny zachęcą producentów do uzyskiwania pierwszej klasy sztuk rzeźnych. **Zobowiązuje się przy tym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,** aby wystąpiło w tym zakresie z odpowiednimi wnioskami do władz centralnych.

3. Hodowla owiec

W zakresie hodowli owiec Wojewódzka Rada Narodowa:

1. w celu spopularyzowania i należytego wykorzystania osiągnięć w dziale hodowli owiec — **zobowiązuje Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”** do wybudowania hali aukcyjno-przetargowej w Kartuzach, które stanowią centrum terenów gdzie rozwija się hodowla owiec. Hala taka służyć będzie jednocześnie celom dydaktycznym, jak to ma miejsce przy sprzedaży buhajów i ogierów, a ponadto będzie poważnym osiągnięciem na drodze aktywizacji powiatów kaszubskich i kociewskich,
2. dla zabezpieczenia prawidłowej pracy hodowlanej i dalszej poprawy jakościowej pogłowia owiec — **zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa z wnioskiem o przydzielenie w latach 1959—1960 z importu 100 sztuk tryków i 100 sztuk maciorek rasy Texel dla potrzeb województwa gdańskiego.

4. Zwierzęta futerkowe i drób

W dziedzinie rozwoju hodowli drobiu i zwierząt futerkowych **zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do:

a) podjęcia w oparciu o uchwałę Prezydium Rady Ministrów dotyczącą tej gałęzi gospodarki — uchwały o rozwoju drobiarstwa,

b) niezwłocznego rozpatrzenia całokształtu zagadnień hodowli zwierząt futerkowych na terenie województwa gdańskiego, mając na uwadze stworzenie warunków zapewniających należyty jej rozwój z uwzględnieniem spraw lokalizacji oraz zaopatrzenia ferm hodowlanych w paszę.

5. Rybactwo

W zakresie rozwoju rybactwa **Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje:**

a) **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do wystąpienia do władz centralnych z wnioskiem o wyrażenie zgody na utworzenie na terenie województwa gdańskiego Rejonowego Zarządu Rybactwa w celu wyeliminowania przez to występujących w tej dziedzinie trudności natury administracyjno-gospodarczej,

b) **zakłady przemysłowe** do zaplanowania odpowiednich urządzeń do oczyszczania ścieków, a Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do przydzielania zakładom odpowiednich terenów dla wybudowania na nich oczyszczalników.

6. Inseminacja bydła

W zakresie iseminacji bydła Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje:

1. **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:**
   a) utworzenia etatów lekarzy weterynarii przy czynnych stacjach inseminacyjnych z powierzeniem im ponadto badania krów na cielność,
   b) objęcia inseminacją w okresie do 1965 roku możliwie największej ilości krów,
2. **Wojewódzki Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych** — do przeszkolenia na kursach inseminatorów wszystkich oborowych stałych oraz do wydania zarządzenia dotyczącego obowiązku wprowadzenia sztucznego zapładniania do wszystkich obór.

7. Skup produktów pochodzenia zwierzęcego.

W zakresie skupu produktów zwierzęcych **Wojewódzka Rada Narodowa:**

1. dla zabezpieczenia skupu mleka w pełnej ilości oferowanej przez dostawców — **zaleca Oddziałowi Okręgowemu Związku Spółdzielczości Mleczarskiej w Gdańsku** maksymalne przyspieszenie budowy i renowacji istniejących spółdzielczych zakładów mleczarskich, a **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do udzielenia spółdzielczości mleczarskiej w tym zakresie pomocy w uzyskiwaniu potrzebnych do tego celu kredytów i materiałów,
2. zaleca **Oddziałowi Okręgowemu Związku Spółdzielczości Mleczarskiej** przystąpienie do produkcji mleka odtłuszczonego w proszku dla celów paszowych.

8. Baza paszowa

W celu:

a) zabezpieczenia niedoboru pasz treściwych i mineralnych **zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"** do takiego usprawnienia dystrybucji, aby wszystkie Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska" zaopatrzone były w ciągu całego roku w pełny ich asortyment,

b) złagodzenie deficytu pasz soczystych na terenach kociewsko-kaszubskich — zobowiązuje się zakłady przemysłu rolnego do uzgodnienia z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa dystrybucji odpadów przeznaczonych do spasania zwierzętami oraz do skierowywania tych odpadów na tereny deficytowe pod względem pasz soczystych.

9. Profilaktyka i lecznictwo zwierząt

1. Dla zapewnienia prawidłowego rozwoju hodowli zwierząt na terenie wsi gdańskiej:

a) służba weterynaryjna przeprowadzi w ciągu 1959 roku skuteczną walkę z jałowością u bydła na tle rzęsistka bydlęcego — w oparciu o terenowe rozpoznanie jego lokalizacji i stopnia nasilenia,

b) służba weterynaryjna uaktywni swoją działalność w dziedzinie zwalczania motylicy u bydła i u owiec, ze szczególnym uwzględnieniem rejonów kaszubskich, gdzie motylica wyrządza duże straty. Walkę z motylicy u bydła winno poprzedzić dokładne rozpoznanie terenowe,

c) z uwagi na wzrost zachorowań trzody chlewnej na różycę — **służba weterynaryjna** winna w roku 1959 zwrócić większą uwagę na ochronne szczepienia świń przeciwko różycy niezjadliwą kulturą różycową Stauba.
Szczepieniom tym należy nadać bardziej niż dotąd masowy charakter. Podczas wiosennych i letnich szczepień winno być zaszczepione całe pogłowie trzody chlewnej w województwie gdańskim,

d) służba weterynaryjna winna zmobilizować wszystkie siły, aby możliwie jak najszybciej opanować niebezpieczną sytuację spowodowaną pomorem świń, gdyż pomór świń w 1958 r. spowodował poważne straty gospodarcze, a ponadto powstało poważne niebezpieczeństwo dalszego rozszerzania się tej zarazy na terenie województwa, które spowodować może w następstwie wstrzymanie eksportu trzody chlewnej.

2. Dla umożliwienia służbie weterynaryjnej wykonania powyższych zadań **zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:**

a) zaopatrzenia terenowej służby weterynaryjnej w samochody służbowe w takim tempie, aby do końca 1960 roku wszystkie Państwowe Zakłady Lecznictwa Zwierząt w województwie gdańskim posiadały własne, zdolne do użytku samochody służbowe,

b) zorganizowania w ciągu 1959 roku przy Wojewódzkim Zakładzie Weterynaryjno-Specjalistycznym — Ośrodka Specjalistycznego, do zadania którego należeć będzie szkolenie i doszkalanie terenowego personelu weterynaryjnego, rozwiązywanie aktualnych zagadnień weterynaryjnych od strony naukowo-praktycznej oraz udzielanie bieżącej pomocy terenowej służbie weterynaryjnej w zakresie lecznictwa i profilaktyki.

C. LEŚNICTWO

1. **Zobowiązuje Prezydium do:**

a) wprowadzenia zagadnień z zakresu gospodarki leśnej do tematyki szkoleń prowadzonych przez służbę agrotechniczną w terenie, oraz wprowadzenia do programu szkolnego Techników Rolniczych i kursów rolniczych prowadzonych przez Oddział Oświaty Rolnej wykładów na temat znaczenia lasu dla gospodarki rolnej oraz na temat ogólnych zasad gospodarowania w lasach,

b) ścisłego przestrzegania zasady, aby nadające się do zalesienia nieużytki i nie nadające się do racjonalnej uprawy grunty i pastwiska zaliczane były do klasy VI-Z, co zmusi ich właścicieli w drodze opodatkowania do szybkiego zalesienia takich obszarów,

c) wystąpienia do władz kompetentnych z wnioskiem o uruchomienie kredytów na udzielanie pożyczek dla rolników zalesiających nieużytki.

1. **Wojewódzka Rada Narodowa zaleca Wojewódzkiemu Związkowi Kółek i Organizacji Rolniczych** zwrócenie uwagi na konieczność większego zainteresowania się zagadnieniami gospodarki w lasach niepaństwowych i włączenia tych zagadnień do tematyki prac kółek rolniczych.

IV. Problem socjalizacji wsi

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że dalszy rozwój spółdzielczości produkcyjnej na wsi uzależniony jest w poważnej mierze od gospodarczego, politycznego i organizacyjnego umocnienia istniejących spółdzielń produkcyjnych.

Socjalistyczne gospodarstwa rolne wykażą — zdaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej — swoją wyższość nad rozdrobnioną gospodarką indywidualną i przekonają masy o słuszności zasad gospodarki socjalistycznej jeżeli stosować będą nowoczesną technikę, naukowe metody uprawy, hodowli i organizacji produkcji.

Kierując się potrzebą zapewnienia spółdzielniom warunków dla osiągnięcia przez nich takiego poziomu — **Wojewódzka Rada Narodowa** uważa za konieczne, aby:

1. **Prezydia Powiatowych Rad Narodowych** opracowywały wspólnie z zarządami spółdzielni plany pomocy gospodarczej i organizacyjnej w celu przekształcenia każdej spółdzielni w przodujące gospodarstwo zespołowe.
W oparciu o tak opracowane plany:
— Prezydia Powiatowych Rad Narodowych, instytucje gospodarcze i Oddziały Banku Rolnego zapewnić winny spółdzielniom wszystkie konieczne środki finansowe i materialne,
— Rady Narodowe — oddelegować winny najlepszych fachowców na agronomów do spółdzielni, a
— Zakłady naukowe — objąć winny w swoich rejonach patronat nad spółdzielniami.
2. **Służba rolna** organizowała w okresie zimowym dla aktywu spółdzielni produkcyjnych szkolenie fachowe.
3. **Prezydia Powiatowych Rad Narodowych** służyły swoją pomocą spółdzielniom produkcyjnym w sporządzaniu zamknięć rocznych i opracowaniu rocznych i perspektywicznych planów gospodarczych.
4. Roczne wyniki zamknięć rachunkowych poszczególnych spółdzielni produkcyjnych wykorzystywane były przez Prezydia Powiatowych Rad Narodowych jako materiał pomocniczy dla popularyzowania idei spółdzielczości na wsi.
5. **Spółdzielnie produkcyjne, związki spółdzielcze i zarządy Związku Kół i Organizacji Rolniczych** opracowywały i rozwijały formy współdziałania pomiędzy spółdzielniami a pozostałą nieuspołecznioną częścią wsi — dla pozyskiwania tą drogą dla ruchu spółdzielczego nowych członków.
6. Prasa, radio, nauczycielstwo i aktyw społeczny prowadziły nieustannie propagandę na rzecz krzewienia i rozszerzania idei spółdzielczości jako jedynie skutecznej drogi dla podniesienia produkcji rolnej i dobrobytu wsi.

V. Państwowe Gospodarstwa Rolne

W zakresie podniesienia poziomu Państwowych Gospodarstw rolnych — **Wojewódzka Rada Narodowa ustala następujące wytyczne:**

1. Osiągnąć należy w jak najbliższym okresie czasu w poszczególnych gospodarstwach pełną rentowność a przynajmniej równowagę finansową, eliminując tym samym występujące dotychczas deficyty i mając na uwadze, że Państwowe Gospodarstwa Rolne województwa gdańskiego winny w roku gospodarczym 1959/1960 dojść w skali wojewódzkiej do pełnej likwidacji deficytów finansowych.
2. Dążyć należy do dalszego wzrostu produkcji poprzez:

a) prawidłowe określenie kierunków produkcyjnych pod kątem widzenia możliwości produkcyjnych gospodarstwa, oraz rentowności poszczególnych gałęzi produkcji,

b) podniesienie wydajności plonów z jednego ha przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady terminowości oraz jakości wykonywanych prac i zabiegów agrotechnicznych a także właściwego doboru stanowisk pod poszczególne uprawy,

c) rozszerzenie uprawy ziemniaków na terenie powiatu lęborskiego i częściowo wejherowskiego o około 500 ha.

Ziemniaki pochodzące z tego rejonu winny być materiałem eksportowym a nadto winny stanowić surowiec dla gęstej w tych powiatach sieci gorzelni,

d) zwiększenie upraw roślin motylkowych, drobno ziarnistych na ziarno — zwłaszcza w południowej części powiatu tczewskiego i starogardzkiego,

e) rozszerzenie upraw rzepaku ozimego w rejonie o ciężkich glebach (iły gniewskie i sztumskie gliny) oraz na terenie Żuław,

f) zabezpieczenie w każdym gospodarstwie pełnego pokrycia pasz soczystych i objętościowych z własnej produkcji,

g) zwiększenie stanu pogłowia bydła, a w szczególności krów mlecznych przy jednoczesnym zwiększeniu ich produktywności,

h) rozszerzenie produkcji bukatów i opasów, przede wszystkim w gospodarstwach posiadających gorzelnie i dostateczną ilość użytków zielonych

i) podnoszenie stanu zdrowotnego inwentarza żywego przy jednoczesnym eliminowaniu sztuk chorych i słabo rozwiniętych, przy czym rozszerzyć należy kontrolę użytkowości krów, jak również unormować sprawę uiszczenia opłat za usługi weterynaryjne wykonywane przez państwowe lecznice zwierząt,

j) poddanie rewizji stanu obsady koni roboczych w poszczególnych gospodarstwach, ograniczając ten stan do niezbędnie koniecznych potrzeb,

3. **Ponadto zdaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej należy:**

a) zwiększyć stosowanie mechanizacji dla potrzeb naszego rolnictwa przy jednoczesnym pomniejszaniu kosztów eksploatacji oraz przy zwiększeniu ilości gąsienicowych traktorów DT w rejonie Żuław i na iłach gniewskich,

b) w zakresie mechanizacji zwiększyć wykonawstwo robót kompleksowych oraz melioracji podstawowych przy jednoczesnym nałożeniu obowiązku dokonywania bieżącej konserwacji urządzeń melioracji przez poszczególnych użytkowników i zabezpieczenia środków inwestycyjnych na grodzenie pastwisk,

c) przewidzieć w planie inwestycyjnym na rok 1959 i w latach następnych znaczne środki finansowe na budowę dróg, przede wszystkim na terenie żuławskim, przy jednoczesnym zabezpieczeniu odpowiedniej puli materiałowej i zapewnieniu sobie wykonania tych robót,

d) wprowadzić lepszą organizację pracy oraz podnieść poziom wiedzy fachowej wśród kierowniczej kadry gospodarstw, a ponadto przeprowadzać w okresie zimowym szkolenie kierowników gospodarstw, księgowych, brygadzistów polowych i oborowych,

e) dążyć do dalszego podnoszenia wydajności pracy poprzez rozwój rad robotniczych i rozszerzenie ich wpływu na całokształt działalności Państwowych Gospodarstw Rolnych.

VI. Samorząd chłopski

W zakresie spraw samorządu chłopskiego Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że dotychczasowy rozwój kółek i organizacji rolniczych na terenie województwa gdańskiego jest niewątpliwie znaczny. Niemniej jednak jest on w dalszym ciągu zbyt powolny i niedostateczny. Dotyczy to zwłaszcza powiatów Sztum, Malbork, Kwidzyń i Puck.

Stan ten — zdaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej — wynika po części z tego, że pomoc ze strony Rad Narodowych i ich Prezydiów dla kółek i organizacji rolniczych była dotychczas minimalna. Rady Narodowe województwa gdańskiego winny w związku z tym w oparciu o swe uprawnienia — w szerszym niż dotychczas zakresie spełniać funkcje kontrolne, a w szczególności korzystać z uprawnień w zakresie zadań wynikających z wykonywania narodowych planów gospodarczych.

W tym celu Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje:

a) **Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych** — do dokonywania oceny rozwoju i działalności kółek rolniczych, wraz z jednoczesnym udzielaniem kółkom pomocy w realizacji głównych kierunków ich działalności, jak:
organizowanie różnego rodzaju form zespołowego działania w dziedzinie gospodarczej i społecznej, zespołów maszynowych, budowlanych, łąkarskich i wydobywania torfu, spółek wodnych oraz dla zagospodarowania resztówek i gruntów nierozdysponowanych.

b) **Prezydium Wojewódzkiego Związku Kółek i Organizacji Rolniczych** — do ściślejszego niż dotąd synchronizowania pracy, oraz do nadzorowania nad działalnością wszystkich związków i zrzeszeń branżowych jako części składowych jednolitej organizacji Związku Kółek i Organizacji Rolniczych. Rady zaś Narodowe wszystkich stopni i ich Prezydia zobowiązuje się do udzielania kółkom i organizacjom rolniczym maksymalnej pomocy, a **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do wzmożenia wysiłku w kierunku przyspieszenia rozwoju oświaty pozaszkolnej poprzez organizowanie większej ilości zespołów przysposobienia rolniczego, masowego szkolenia fachowców w rolnictwie, urządzania pokazów, konkursów, wystaw, kursów, specjalistycznych i wycieczek.

VII. Oświata rolnicza

W zakresie oświaty rolniczej Wojewódzka Rada Narodowa ustala następujące wytyczne:

1. Szkoleniem rolniczym objąć należy młodzież męską i żeńską po 14-tym roku życia pozostającą na wsi — poprzez

a) szkoły przysposobienia rolniczego i zespoły przysposobienia rolniczego dla młodzieży w wieku od 14—16 lat życia,

b) technika rolnicze dla chętnej młodzieży głównie spośród absolwentów niższych szkół rolniczych.

2. Zmierzać należy do utworzenia po 2 względnie 3 niższe szkoły rolnicze w każdym powiecie, w pierwszym etapie przede wszystkim o dwuzimowym okresie nauczania.

3. Ze względu na konieczność rozbudowania zaplecza dla produkcji ogrodniczej na potrzeby wielkich miast i portów Wybrzeża zorganizować należy szkolenie kadry producentów ogrodników w dwuletnich szkołach ogrodniczych.

4. Młodzieży i osobom dorosłym pracującym w rolnictwie umożliwić należy dokształcanie i uzupełnianie wiadomości zawodowych poprzez zespoły przysposobienia rolniczego, ośrodki szkolenia kursowego i dział kształcenia korespondencyjnego.

5. Jako zasadę należy przyjąć, aby tak jak to się dzieje w innych zawodach — każdy indywidualnie gospodarujący chłop miał możność uzyskania „dyplomu rolnika", uprawniającego go do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa rolnego.

6. **Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej** do wystąpienia do Urzędu Rady Ministrów z wnioskiem o skoncentrowanie całości zagadnień oświaty rolniczej na wsi w jednym resorcie Ministerstwa Rolnictwa względnie Ministerstwa Oświaty.

7. Zakładom naukowym, instytucjom badawczym, jednostkom o charakterze usługowo-nakouwym zaleca się nawiązanie bezpośredniego i ścisłego kontaktu z producentem i produkcją oraz opracowywanie planów działalności tych instytucji pod tym kątem widzenia.

Ponadto Wojewódzka Rada Narodowa uznaje za konieczne powołanie do życia na szczeblu wojewódzkim komórki organizacyjnej, której zadaniem głównym będzie koordynowanie wszystkich zamierzeń i wysiłków instytucji o charakterze badawczo-naukowym i usługowo-naukowym, działających na terenie województwa.

VIII. Rozwój oświaty powszechnej, kultury i zdrowotności na wsi

W dziedzinie rozwoju oświaty powszechnej, kultury i zdrowotności na wsi gdańskiej — Wojewódzka Rada Narodowa zajmuje stanowisko, że należy tym zagadnieniom poświęcić specjalną sesję Powiatowych Rad Narodowych, na których należy opracować programy i wnioski zmierzające do uzdrowienia sytuacji w tym zakresie.

Wnioski Powiatowych Rad Narodowych przedstawione następnie resortowym komisjom Wojewódzkiej Rady Narodowej po ich rozpatrzeniu winny stanowić materiał do programu działania w tych dziedzinach przez resortowe wydziały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

IX. Postanowienia końcowe

Wojewódzka Rada Narodowa, wychodząc z założenia, że:

— zagadnienia rolnictwa określone nową polityką rolną winny stanowić podstawowe zadanie Rad Narodowych województwa gdańskiego,

— zagadnienie socjalizacji wsi i realizacja wytycznych polityki rolnej winny stać się dla Rad Narodowych i ich Prezydiów troską dnia codziennego,

— w obecnym okresie na czoło zagadnień wysuwają się sprawy uporządkowania stosunków własnościowych, pomocy spółdzielniom produkcyjnym, rozwoju samorządu chłopskiego i realizacji obowiązków wsi wobec Państwa,
— w wykonaniu tych zadań aparat wykonawczy rad narodowych winien odgrywać dominującą rolę,
— w związku z tym aparat wykonawczy Rad Narodowych winien być obsadzony przez pracowników przygotowanych fachowo, i społecznie do wykonywania wyznaczonych im zadań,

zobowiązuje Prezydia Rad Narodowych do:

1) zapewnienia pracownikom służby rolnej odpowiednich warunków materialnych, przyjmując jako zasadę, że płace pracowników służby rolnej powinny być utrzymywane na poziomie innych pokrewnych przedsiębiorstw i instytucji rolnych — w ramach obowiązujących przepisów prawnych,
2) zapewnienia pracownikom służby rolnej odpowiednich warunków mieszkaniowych,
3) zapewnienia środków lokomocji dla terenowej służby rolnej przez zwiększenie dla niej przydziału motocyk i.

Ponadto Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Powiatowe Rady Narodowe i ich Prezydia do opracowania perspektywicznych planów rozwoju powiatów, oraz planu rozwoju rolnictwa w latach 1959—1965 w oparciu o niniejszą uchwałę z uwzględnieniem założeń wynikających z uchwał XII Plenum KC PZPR.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się z apelem do chłopów indywidualnych, spółdzielców i pracowników państwowych gospodarstw rolnych o przystąpienie do aktywnego udziału w realizacji ustalonego niniejszą uchwałą programu rozwoju rolnictwa w latach 1959—1965 oraz o włączenie się do czynnego udziału w budowie dobrobytu i socjalizmu w Kraju.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

K. Okoniewski
Sekretarz Prezydium

J. Wołek
Przewodniczący Prezydium

2

UCHWAŁA Nr 460/XXXV/58

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 22 grudnia 1958 r.

w sprawie usprawnienia działania Zakładów Unasienniania Bydła na terenie województwa gdańskiego.

W celu usprawnienia działania Państwowych Zakładów Unasienniania Bydła na terenie województwa gdańskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Teren województwa gdańskiego dzieli się na cztery rejony działania zakładów unasienniania bydła i ustala się dla tych zakładów następujący zasięg terytorialny:

1. Państwowy Zakład Unasienniania Bydła w Gdańsku obsługiwać będzie powiaty: Kartuzy, Kościerzynę, Pruszcz Gdański, Wejherowo i teren miast — Gdańska, Gdyni i Sopotu.
2. Państwowy Zakład Unasieniania Bydła w Tczewie obsługiwać będzie powiaty: Tczew, Starogard Gdański, Nowy Dwór Gdański i część powiatu Malbork, położoną po lewej stronie Nogatu.
3. Państwowy Zakład Unasienniania Bydła w Sztumie obsługiwać będzie powiaty: Sztum, Kwidzyń, Elbląg i część powiatu Malbork, położoną po prawej stronie Nogatu.
4. Państwowy Zakład Unasienniania Bydła w Pucku (zlokalizowany w PGR Brzyno) niezależnie od swoich dotychczasowych zadań (dostarczanie nasienia dla potrzeb hodowli elitarnej) obsługiwać będzie ponadto teren powiatu puckiego.

§ 2.

Celem stworzenia odpowiednich warunków do pracy Państwowym Zakładom Unasienniania Bydła zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa do pobudowania nowego Zakładu Unasienniania Bydła w Redzie, co pozwoli na likwidację dotychczasowych, zastępczych zakładów w Gdańsku i Pucku, pracujących w nieodpowiednich warunkach sanitarno-weterynaryjnych.

§ 3.

Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych do skierowania na kursy dla inseminatorów, organizowane w okresie 1959, 1960 roku przez Wydział Rolnictwa i Leśnictwa, oborowych ze wszystkich Państwowych Gospodarstw Rolnych województwa gdańskiego.

§ 4.

Dla usprawnienia badania na cielność krów inseminowanych oraz leczenia krów jałowiejących zaleca się Państwowym Zakładom Unasienniania Bydła angażowanie lekarzy weterynaryjnych na etaty w granicach możliwości finansowych zakładów.

Jednocześnie zleca się dyrektorom Państwowych Zakładów Unasienniania Bydła zawieranie umów z lekarzami weterynarii na badanie krów na cielność oraz zezwala się na wypłatę wynagrodzeń z tego tytułu.

§ 5.

1. Z dniem 1 stycznia 1959 roku znosi się dotychczasowy system rozliczeń finansowych dokonywanych przez Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa z inseminatorami.
2. Z dniem tym Zakłady Unasienniania Bydła przejmą od Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa rozliczanie się z inseminatorami za dokonywane przez nich usługi.
3. Rozliczanie się zakładów Unasienniania Bydła z inseminatorami oraz wypłata wynagrodzeń i premii dla inseminatorów winna odbywać się według zasad ustalonych zarządzeniem Nr 23 Ministra Rolnictwa z dnia 31 stycznia 1958 r. oraz pismem okólnym Nr 27 Ministra Rolnictwa z dnia 28 grudnia 1957 r.

§ 6.

Ustala się jako zasadę, że państwowe gospodarstwa rolne, które zatrudniają etatowych inseminatorów ponoszą koszt sprzętu inseminacyjnego, koszt transportu nasienia w jedną stronę oraz koszt zwalczania niepłodności i badania krów na cielność.

§ 7.

Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Handlu do umożliwienia inseminatorom kupna motorowerów i motocykli w ilości potrzebnej do wykonywania ich zadań.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

K. Okoniewski
Sekretarz Prezydium

J. Wołek
Przewodniczący Prezydium

3

ZARZĄDZENIE Nr 4/59

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 30 stycznia 1959 r.

w sprawie przeprowadzenia w roku 1959 przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu na terenie województwa gdańskiego.

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 1947 roku w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu (Dz. U. 54, poz. 294) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku zarządza, co następuje:

§ 1. W okresie od dnia 15 marca do dnia 1 maja 1959 roku Prezydia Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych przeprowadzą przymusowe szczepienia ochronne ludności przeciw durowi brzusznemu na terenie wszystkich miast i powiatów województwa gdańskiego.

§ 2. Przymusowemu i bezpłatnemu szczepieniu podlegają wszystkie osoby w wieku od 5 do 60 lat, stale lub czasowo zamieszkałe na terenie wyznaczonym do szczepień.

§ 3. 1. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu nie podlegają osoby, które:
a) w ciągu ostatnich 5-ciu lat przed terminem szczepienia przebyły dur brzuszny lub zostały zaszczepione przeciw durowi brzusznemu w okresie ostatnich 6 miesięcy,
b) ze względu na stan zdrowia nie mogą być szczepione.

2. Osoby wymienione w pkt. a i b winny zgłosić się wraz z odpowiednim zaświadczeniem lekarza urzędowego na punkt szczepienia w celu wpisania ich na listę osób zwolnionych ze szczepień.

§ 4. O terminach i miejscach przeprowadzania szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu zainteresowani mieszkańcy będą powiadomieni przez Prezydia Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych w drodze obwieszczeń.

§ 5. 1. Osoby uchylające się od obowiązku poddania się szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzusznemu podlegają na podstawie art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198) w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 roku o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454 wraz z późniejszymi zmianami) — karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny do wysokości 3.000 zł, o ile za dany czyn nie grozi kara surowsze.

2. W stosunku do osób uchylających się od szczepień mogą być ponadto zastosowane środki przymusowe przewidziane w rozporządzeniu z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. Nr 36, poz. 342 wraz z późniejszymi zmianami) oraz w art. 17 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 roku o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160).

Zastępca przewodniczącego
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Jerzy Zakolski

4

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 5

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego w Gdyni

z dnia 31 stycznia 1959 r.

zmieniające zarządzenie porządkowe z dnia 22 czerwca 1957 r. w sprawie rejestracji, oznakowania i malowania statków rybackich.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 92, poz. 720) oraz art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym Nr 13 dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 22 czerwca 1957 r. w sprawie rejestracji, oznakowania i malowania statków rybackich (Dz. U. WRN w Gdańsku Nr 6, poz. 56) § 9 otrzymuje nowe brzmienie:

„§ 9. Część nadwodna kadłubów statków rybackich winna być pomalowana powierzchniowo na kolor cytrynowy. Nie dotyczy to supertrawlerów, trawlerów, lugotrawlerów, lugrów i kutrów stalowych typu B-25 S o długości ponad 24 mtr.”

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1959 r.

Z-ca dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego
Z. Zachary

5

KOMUNIKAT

Wydziału Przemysłu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 2 lutego 1959 r.

w sprawie połączenia Rejonowych Przedsiębiorstw Młynów Gospodarczych w Malborku, Tczewie i Wejherowie w jedno terenowe Przedsiębiorstwo Państwowe p.n. „Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Gdańsku”

Wojewódzki Zarząd Przemysłu w Gdańsku podaje do wiadomości, że uchwałą Nr 471/XXXV/58 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 22 grudnia 1958 r. oraz zarządzeniem Nr 10/58 przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 31 grudnia 1958 r.

Rejonowe Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Malborku, Tczewie i Wejherowie zostały z dniem 1. I. 59 r. połączone w jedno terenowe Przedsiębiorstwo Państwowe p.n. „Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Gdańsku”.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Gdańsku obejmuje swoim zasięgiem działania cały obszar województwa gdańskiego.

Przedsiębiorstwo prowadzone jest w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego i rozlicza się z budżetem Państwa poprzez budżet Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Nadzór bezpośredni nad Przedsiębiorstwem sprawuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej za pośrednictwem Wydziału Przemysłu.

Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Gdańsku przy ulicy Długi Targ Nr 39/40, telefon 333-00, 357-76, 348-59.

Kierownik Wydziału: **St. Zysmanowicz**

6

KOMUNIKAT

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 24 stycznia 1959 r.

w sprawie uznania niektórych ferm drobiu w Państwowych Gospodarstwach Rolnych województwa gdańskiego za zarodowe.

Podaje się do wiadomości, że zarządzeniem z dnia 24 stycznia 1959 r. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku uznał za zarodową na rok 1959 hodowlę drobiu w następujących Państwowych Gospodarstwach Rolnych:

1. Ferma Drobiu w Państwowym Gospodarstwie Rolnym M i r a d o w o, powiat Starogard Gdański,
2. Ferma Drobiu w Państwowym Gospodarstwie Rolnym B o ż e p o l e, powiat Lębork.

Kierownik Oddziału: **T. Zawadzki**

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, I piętro pokoje nr nr 151 (Redakcja) i 131(Administracja). Telefon nr 324-96 (wewnętrzny 221). Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8.00—15.00.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.
Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.
Wpłaty z góry na konto 304-95-1/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.
Cena niniejszego numeru wynosi zł 2,10

Odbiorca:

Gdańskie Zakłady Graficzne — 410 — 1326 — K-6